

ואף על גב ששהחותות לא התעוורו, אבל בחוץ עומדים ומזרמים שירה, וכשוחלק הלילה וההתעוררות עולה מלמטה למעלה, אז הקדוש ברוך הוא מעורך כל חילות המשמים לבכיה, ובוועט ברקיע, ומזונעעים עלינוים ומחותנים. אין מנוחה לפניו, פרט לזמן שמתעורריהם למטה בתורה, אז הקדוש ברוך הוא וכל אוטן נשומות הבדיקה [שעמו], כל מקשייבים ושמחים לאותו קול, ואז מנוחה. לפניו ובאה מנוחה לכל נשמות האדיים שעמו [לפני מצאתה]. משות שמיום שנחרב המקדש למטה, נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יכנס לתוך ירושלים של מעלה עד שיכנסו ישראלי לירושלים של מטה, שפטוב (הושע יא) בקרוב קדוש ולא אבוא בעיר, והרי פרשוה החברים.

וכל אותם מזמרים עומדים בחוץ ואומרים שירה בשלושת חלקין הלילה, וכלם משבחים בתשבחות ידוות, וכל חילות השמים, כלם מתחזררים בלילה, וישראל ביום, וקנsha לא מקדשים למטה עד שישראל מקדשים למטה, אז כל חילות השמים מקדשים את השם הקדוש אחד. ועל זה ישראל הקדוש כאחד. פתח רבי יוסי ואמיר, (איוב לח) על מה ארנינה ומלנחתה כאחד. זהו שפטוב וירא ט' קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם.

פתח רבי יוסי ואמיר, (איוב לח) על מה ארנינה הטבעו, הא קרא קדשא בריך הוא אמר ליה, בגין דברך ברא עלמא, לא ברא ליה אלא על סמכין, דיינון שבעה סמכין אותו אלא על עמודים, שהם שבעת עמודי ה' העולם, כמו שנאמר (משלי ט) חצבה עמודיה شبאה,

יאף על גב דחדרון לא אתרו, אבל לבר קיימי ומזרמי שירטה. ובכד אתפליג ליליא, ואתערותא סלקא מטא לעילא, כדין קדשא בריך הוא אתער כל חيلي שמיא לבכיה, ובעת ברקיעא, ואיזבען עלאי ומטפי.

ילית נייחא קמיה, בר בזמנא דמתערி למטה באורייתא. כדין, קדשא בריך הוא וכל איינון נשמתין דצדיקיא (עטיה), כלחו צייתין וחדין לההוא קלא ובדין נייחא. (ס"א קמיה ואתי נייחא כלחו נשמתין הצדיקיא עטיה) (קמיה אשכח). בגין דמיומא דאתחריב מקדשא למטה, אומי קדשא בריך הוא, דלא יעול בגו ירישלם דלעילא, עד דיעולן ישראל לירושלם דלתתא. דכתיב, (הושע יא) בקרוב קדוש ולא אבוא בעיר, וזה אוקמו חבריה.

יבל איינון מזרמי, קיימי לבר, ואמרי שירטה, בתלת פלגי ליליא וכלחו משבחו בתישבחחן ידייען, וכלחו חيلي שמיא, כלחו מתערி בליליא, ויישראל ביממה. וקדושה לא מקדשי לעילא, עד דמקדשי ישראל למטה, ובדין כל חيلي שמיא מקדשי שמא קדישא בחדא. ועל דא ישראל קדישין, מתקדשין מעלאי ומטפי (ס"א בגין דקדושא דשנא דקדושא בריך הוא לא סליק אלא מעלא ומטפה) בחדא. הדא הוא דכתיב, (ויקרא יט) קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם.

פתח רבי יוסי ואמיר, (איוב לח) על מה ארנינה הטבעו, הא קרא קדשא בריך הוא אמר ליה, בגין דברך ברא עלמא, לא ברא ליה אלא על סמכין, דיינון שבעה סמכין